

רע"פ 4987/15 - יהודה אריה סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות אלימות

בתי משפט - ערעור

var MareMakom = "רעפ 4987/15 - יהודה אריה סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל, תק-על 2015(3), 2857(19/07/2015)";
{;p.IDHidden{display:none

בבית המשפט העליון

רע"פ 4987/15

כבוד השופט א' שהם
יהודה אריה סלפוצ'ניק
נ ג ד

לפני:
המבקש:

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 23.6.2015,
בעפ"ג 46363-04-15, שניתן על-ידי כב'
השופט ג' שלו

בשם המבקש: עו"ד מוטי יוסף

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ג' שלו), בעפ"ג
46363-04-15, ובעפ"ג 21819-05-15, מיום 23.6.2015, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה ונדחה ערעורו
של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט א' דורון), בת"פ 9729-06-14, מיום
29.9.2014.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן בשנית, אשר מעובדותיו עולה כי ביום 5.6.2014, בשוק שבעיר ערד, התעלל המבקש בגור חתולים (להלן: גור החתולים), בכך שהוא הניף אותו באוויר והשליכו ארצה. לאחר זאת, כך נטען, דרך המבקש עם רגלו על ראשו של גור החתולים, פעם אחר פעם, עד אשר גרם למותו. כתב האישום ייחס, אפוא, למבקש עבירה של התעללות בבעל חיים, לפי סעיף 2 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: חוק צער בעלי חיים).

3. על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, הורשע המבקש, ביום 29.9.2014, בעבירה שיוחסה לו.

4. בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשיו של המבקש, עמד בית משפט השלום על חומרת המעשים בהם הורשע, בקובעו כי "פגיעה בבעל חיים חסר ישע מהווה כשל מוסרי עמוק. כבר נאמר לא פעם, כי מי שפוגע בבעל חיים חסרי ישע, עלול גם לפגוע, בהמשך, בבני אדם". לאחר זאת, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, קבע בית משפט השלום כי מתחם הענישה ינוע בין "עונש צופה פני עתיד" בצירוף של "צ ועיצומים כספיים משמעותיים, לבין שנת מאסר לריצוי בפועל. לקולת עונשו של המבקש, נתן בית משפט השלום את דעתו לכך שזוהי הרשעתו הראשונה של המבקש, כאשר הוא "הגיע, זו השנה, לתחילת העשור השישי בחייו". ועוד נשקלו לזכותו של המבקש, עובדת הודאתו במיוחס לו ונטילת האחריות על-ידו למעשיו, וכן העובדה כי "העבירה בוצעה בלהט הרגע. משך הפגיעה בבעל החיים היה קצר". לבסוף, החליט בית משפט השלום לאמץ את המלצת שירות המבחן "ליתן [למבקש] הזדמנות, באופן שזו הפעם - יגזר עליו עונש על הצד הנמוך של המתחם", וגזר על המבקש עונש של של"צ בהיקף של 600 שעות. כמו-כן, השית בית משפט השלום על המבקש 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור, במשך 3 שנים, עבירה לפי חוק צער בעלי חיים או לפי פרק י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977; וקנס את המבקש בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו.

5. ביום 4.5.2015, הגישה המשיבה לבית המשפט המחוזי בבאר שבע הודעת ערעור על קולת עונשו של המבקש, וביום 12.5.2015 הגיש המבקש הודעת ערעור שכנגד על חומרת העונש. ביום 23.6.2015, ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי בשני הערעורים במאוחד. בית המשפט המחוזי קבע, כי שגה בית משפט השלום בקביעת מתחם העונש ההולם למעשיו של המבקש. נוכח ריבוי הפעמים בהן דרך המבקש עם רגלו על ראשו של גור החתולים, כך נקבע, אין מדובר בעבירה שבוצעה "בלהט הרגע". בית המשפט המחוזי מצא מקום להחמיר עם המבקש, גם "לאור מידת ההתעללות והסבל שהסב [המבקש] עת רוצץ את ראשו של גור החתולים, שלא היווה כל סיכון או איום [למבקש], ללא כל סיבה נראית לעין". עוד הדגיש בית המשפט המחוזי, כי לא הובאו במסגרת תסקיר שירות המבחן, אי אילו המלצות שיקומיות המצדיקות הקלה בעונשו של המבקש. על רקע דברים אלו, קבע בית המשפט המחוזי כי "גזר דינו של בית משפט השלום אינו יכול לעמוד". על-כן, החליט בית המשפט המחוזי

לדחות את ערעורו של המבקש ולהחמיר בעונשו, כך שיהא עליו לרצות 4 חודשי מאסר על דרך של עבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו, חלף עונש השל"צ שהוטל עליו, אשר בוטל. בנוסף, הופחת רכיב הקנס שעל המבקש לשלם, ל-8,000 ₪ (במקום 10,000 ₪). רכיב עונש המאסר על התנאי שהושת על המבקש, נותר על כנו.

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשה שלפניי טוען המבקש, כי עניינו מעורר שאלה משפטית עקרונית בנוגע למדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי חוק צער בעלי חיים, בנסיבות בהן מדובר "במי שזו לו הרשעתו הראשונה בעבירה זו בפרט ובעבירות בכלל". לטענתו של המבקש, מוצדק ליתן לו רשות ערעור גם לנוכח "הפער הניכר והחריג" בין העונש שהושת עליו בבית המשפט המחוזי לבין העונש שנקבע בבית משפט השלום, וזאת, במיוחד בשים לב להמלצת שירות המבחן להשית עליו עונש של של"צ בהיקף של 300 שעות. המבקש הוסיף וטען, כי שגה בית המשפט המחוזי בקביעת מתחם הענישה בעניינו, כאשר בסוג זה של עבירות מדובר במתחם ענישה "נזיל, כך שאין מתחם ברור". לבסוף, הצביע המבקש על נסיבותיו האישיות ה"ייחודיות", ובין היתר עברו הפלילי הנקי; הפגיעה הצפויה במשפחתו ממאסרו על דרך של עבודות שירות; והיותו אב ל-8 ילדים קטינים.

דין והכרעה

7. הלכה מושרשת היא, כי בית משפט זה יעתר לבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" במקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או רחבת היקף, החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין ממשי או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 4755/15 שינברג נ' משטרת ישראל (16.5.2015); רע"פ 4695/15 אבו סלאח נ' מדינת ישראל (16.5.2015); רע"פ 4844/15 גלבע נ' מדינת ישראל (16.5.2015)). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי, כמו גם בצרופותיה, הגעתי לכלל מסקנה כי היא אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור.

יודגש, כי עניינה של הבקשה שלפניי בחומרת העונש שהושת על המבקש, וכבר נקבע, לא אחת, כי טעם זה אינו מצדיק מתן רשות ערעור, אלא במקרים חריגים בהם העונש שהושת על המבקש סוטה בצורה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת לעבירות דומות (רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015); רע"פ 3503/15 ג'וזף נ' מדינת ישראל (28.6.2015); רע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.2015)). נחה דעתי, כי העונש שנגזר על המבקש אינו סוטה, כהוא זה, ממדיניות הענישה, ובוודאי שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות זו. ועוד אציין, כי גם הפער בענישה בין בית המשפט המחוזי לבית משפט השלום איננו מצדיק מתן

רשות ערעור למבקש, בנסיבות אלה (השוו: רע"פ 1158/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.2.2015)).

די בטעמים אלו כדי לדחות את הבקשה לרשות ערעור שלפניי.

8. אוסיף, כי העונש אשר הושת על המבקש, בסופו של יום, הינו עונש מידתי וראוי, המאזן כהלכה בין כלל השיקולים העומדים על הפרק. חומרת מעשיו של המבקש מדברת בעד עצמה, באשר הוא נטל בעזות מצח ובאכזריות רבה את חייו של גור חתולים, תוך שהוא מכה נמרצות עם רגלו בראשו של גור החתולים חסר הישע, לאחר שהשליך אותו ארצה. ביתר שאת אמורים דברים אלו, לאור מדיניותו של בית משפט זה להחמיר בענישתם של אלו הפוגעים בבעלי החיים, כפי שציין השופט ס' ג'ובראן:

"יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן השפע הטכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים של בעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי" (רע"פ 8122/12 פחמאוי נ' מדינת ישראל (27.1.2013)).

9. לפיכך, דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.

המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר על דרך של עבודות שירות, ביום 11.10.2015, בשעה 08:00, במפקדת מחוז דרום ביחידה לעבודות שירות, כפי שקבע בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ג' באב התשע"ה (19.7.2015).

ש ו פ ט

עמוד 4

